

ת"פ 7913/06/14 - מדינת ישראל נגד ו ק

בית משפט השלום בעכו

12 נובמבר 2015

ת"פ 7913-06-14 מדינת ישראל נ' ק

מת 7965-06-14

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
ו ק

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד גל ירדן

הנאשם: נוכח

הסניגור: עו"ד כמיל עודה, ס. ציבורית

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הנאשם הורשע עלפי הודאתו בעבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיפים 382(ג)+380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

עלפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 3.6.2014 בביתם המשותף של הנאשם והמתלוננת, שהיו נשואים זה לזה, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין באופן שדרש ממנה לעלות לקומה העליונה של הבית, נעל את הדלת, ביקש שתתפשט, והחל מכה אותה עם חתיכת צינור מגומי בגפיה העליוניות.

כתוצאה מכך, נגרמו למתלוננת סימני חבלה בגפיה העליוניות המתבטאים בשפשופים ובשטפי דם תת-עוריים.

תסקיר שירות המבחן:

לבקשת בית המשפט הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם גדל והתחנך בירדן,

עמוד 1

ולאחר שנשר מבית הספר הוא השתלב בעבודות מזדמנות וסייע בפרנסת משפחתו. לאחר מכן, הוא למד טכנות ועבד תקופה ממושכת במדינות שונות עד שהשתקע בישראל. בהמשך הכיר את המתלוננת והתחתן עמה.

בשלב מסוים, הנאשם הקים עסק עצמאי שעבד במשך כ-9 חודשים, אולם העסק נקלע לקשיים, דבר שגרם להתדרדרות במצב הכלכלי של המשפחה. לטענת הנאשם, העבירה בה הורשע בתיק זה נעברה בתקופה הנ"ל בשל הלחץ בו היה נתון באותה עת.

בהתייחס לעבירה נשוא כתב האישום, הנאשם שלל בפני שירות המבחן את המיוחס לו בכתב האישום, תוך כדי שהוא מנסה למזער ולהפחית מחומרת מעשיו ואכזריותם ולהשליך את האחריות למעשיו על אשתו. לדבריו, ההודאה שלו בכתב האישום נבעה ממניעים משפטיים.

לגרסת הנאשם, ביום בו בוצעה העבירה אשתו נסעה עם חברתה חרף התנגדותו לנסיעה, מה שהעצים את תחושת הבדידות והכעס בהם היה נתון ממילא בשל המשבר הכלכלי אליו נקלע. במהלך אותו יום אשתו נתקעה עם הרכב, התקשרה אליו ומסרה לו כי היא זקוקה לגרר. מאחר שלא יכול היה לממן את עלות הגרר היא פנתה לקבלת עזרה מאביה אשר מימן הוצאה זו, דבר שהגביר אצלו את תחושת התסכול. לטענתו, בשל כעסו הוא שבר חפצים בבית במהלך המתנתו לאשתו. כאשר חזרה אשתו לבית וראתה את הנזקים שגרם היא הגיבה בכעס והחל וויכוח ביניהם. הנאשם הוסיף, כי שניהם עלו ביחד לקומה העליונה כדי שילדיהם לא יהיו חשופים לוויכוח ביניהם ובזמן שהחליפה בגדים היו ביניהם דחיפות הדדיות שבמהלכם דחף אותה לכיוון קיר הבית בו היה נעוץ מסמר שגרם לסימני החבלה בגופה.

קצינת המבחן ציינה כי דבריו של הנאשם התאפיינו בחוסר אמפטיה כלפי אשתו, תוך הפחתת אחריותו לפגיעות שגרם לה בכך שקישר את סימני החבלה שעל גופה לרגישות הגבוהה שיש לה בעור, ולא למעשי התקיפה שלו.

לעומת זאת, המתלוננת תיארה חיי נישואים תקינים וקשר קרוב עם בעלה. לטענתה, לעתים הנאשם מתנהל מתוך קנאות ורכושניות כלפיה, יחד עם זאת מדובר באב מסור לילדיו שדואג לפרנסת המשפחה.

בהתייחס לעובדות המקרה, המתלוננת מסרה לקצינת המבחן תיאור דומה לזה שנמסר מפי הנאשם, ולא כפי שצוין בכתב האישום. המתלוננת הוסיפה, כי מדובר באירוע חד-פעמי, שכן הנאשם אינו נוהג כלפיה באלימות - בניגוד למה שנטען על ידה בפני גורמי הטיפול במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה, שם דיווחה על אלימות פיזית ומילולית מתמשכת מצדו של הנאשם.

קצינת שירות המבחן ציינה כי במהלך שיחה עם הנאשם הוצע לו להשתלב בהליך טיפולי קבוצתי המיועד לגברים אשר נהגו באלימות כלפי בנות זוגם, והוא לא התנגד. ברם, הנאשם ציין כי אינו רואה את עצמו כיום כמי שזקוק לסיוע מקצועי. לאחר מכן, בראיון שעבר הנאשם עם מנחי הקבוצה הוחלט כי הוא אינו מתאים לשילוב בקבוצה בשל אי נטילת אחריות מלאה על מעשיו והעדר כל חיבור לפגיעה שגרם ולהשלכותיה.

קצינת המבחן הוסיפה, כי הוצעה לנאשם את האפשרות לשלבו במסגרת טיפולית סגורה ואינטנסיבית, אך הוא שלל אפשרות זו בטענה כי הוא חושש לפגיעה בפרנסת משפחתו, וזאת למרות שהובהר לו כי השהים במסגרת זו יכולים להמשיך לעבוד.

שירות המבחן התרשם מקיום סיכון גבוה מהנאשם להישנות התנהגות דומה בעתיד, וזאת בשל ניסיונותיו למזער ולהפחית מחומרתה של העבירה, וכן בשל אי הבעת אחריות מלאה למעשיו והשלכת האחריות להתנהגותו על התנהלותה של אשתו ועל מצבו הבריאותי והכלכלי, ולנוכח העדר כל חיבור ואמפטיה לפגיעה בה.

ביום 2.6.2015 הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם על מנת לבחון בשנית את אפשרות שילובו בהליך טיפולי. אלא שהנאשם סירב להשתלב במסגרת טיפול אינטנסיבי ב"בית נועם", ולאור הסיכון הגבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד, ולנוכח התרשמות שירות המבחן כי שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית שלא במסגרת סגורה תותיר על כנו את הסיכון להתנהגות אלימה בעתיד, שירות המבחן המליץ להטיל עליו ענישה קונקרטיה ומוחשית בדמות מאסר בפועל, בהיותה ענישה שעשויה לחברו לחומרת מעשיו ולהשלכותיהם.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, שהינם מעשים חמורים ומכוערים המבטאים יחס של זלזול והשפלה כלפי המתלוננת.

לדידה, מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של המקרה נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבדות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, וכי המתלוננת גילתה גישה סלחנית כלפיו. יחד עם זאת, עמדת המתלוננת היא מגוננת בהיותה אישה מוכה, וזאת ניתן להתרשם מדבריה במהלך הדיון במסגרת מעצר הימים, כאשר טענה בפני בית המשפט כי הוויכוח היה באשמתה וכי היא מצטערת על זה שהגישה תלונה.

לפיכך, ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר במתחם שהוצג, בנוסף למאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני הסניגור לעונש:

בפתח טיעוניו ציין הסניגור כי אינו מפחית מחומרת העבירה ונסיבותיה הקשות, ואולם בחינת כל הנתונים יחד אמורה להביא לסיום ההליך הפלילי בדרך של הטלת מאסר על תנאי וחתימה על התחייבות כספית.

לטענת הסניגור, מדובר בנאשם שהודה וחסך זמן שיפוטי יקר, והודאתו בהזדמנות הראשונה במהלך החקירה במשטרה

יש בה כדי להעיד על נטילת אחריות על מעשיו.

הסנגור הוסיף, שבעבירות של אלימות במשפחה כאשר בני הזוג חוזרים לחיות יחדיו, יש לתת משקל מכריע לעמדת המתלוננת ולרצון שלה ושל בן זוגה להמשיך את חייהם המשותפים, ובפרט כאשר ישנם ילדים קטינים אשר עשויים להיפגע מהטלת עונש מאסר על אביהם.

כמו כן נטען, כי הטלת מאסר אשר ירוצה בעבדות שירות עלול לפגוע בפרנסת המשפחה בצורה קשה.

אשר על כן עתר הסניגור להטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בלבד.

דברי הנאשם:

הנאשם ביקש לומר את דבריו בבית המשפט. לדבריו, זוהי הפעם הראשונה שבה הוא מועמד לדין, והמקרה שאירע היה אירוע אלימות ראשון מסוגו, ובגינו הביע צער וחרטה.

דין והכרעה:

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם מתבטא בפגיעה בערך המוגן של שמירה על שלמות גופו, חירותו ושלווה הנפשית של כל אדם.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין), יש לתת את הדעת לאופן המבזה והמשפיל בו בוצעה העבירה תוך כדי תכנון המעשה. עפ"י עובדות כתב האישום, הנאשם דרש מהמתלוננת לפשוט את בגדיה ואז החל להכותה באמצעות צינור מגומי לאחר שעמד על כך כי תפשוט את בגדיה, כנראה מתוך חששו שמא הבגדים ירככו את מכותיו. התמונות אשר מתעדות את החבלות על גופה של המתלוננת מדברות בעד עצמן בכל הנוגע למידת הפגיעה הממשית שנגרמה לה ולסבל שוודאי חוותה על בשרה.

ברי אם כן שהמתלוננת נפגעה באופן ממשי, וכי פוטנציאל הנזק ממעשיו של הנאשם עשוי היה להיות גדול בהרבה אילו פגע הצינור באיבר אחר של גופה, כגון בפניה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת, כי בתי המשפט נוהגים להטיל בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג מגוון עונשים הנעים מענישה שאינה כוללת רכיב של מאסר בפועל במקרים קלים ובפרט למי שאין לו עבר פלילי ועבר בינתיים הליך שיקומי, דרך מספר חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות כאשר הנסיבות אינן ברף חומרה גבוה ולא נשקפת סכנה עתידית מהנאשם, וכלה בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריאח לתקופות שונות במקרים של אלימות חמורה המאופיינים בדרך כלל בביצוע עבירות נלוות, בנזק משמעותי לקורבן, או במסוכנות גבוהה מצד הנאשם.

- והכל בנסיבותיו של המעשה ושל העושה, כמפורט להלן:

- א. בתיק רע"פ 4140/10 **חביבאללה נ' מדינת ישראל**, מיום 6.9.10, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל.
- ב. בתיק רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל**, מיום 2.11.10, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל.
- ג. בתיק רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל**, מיום 10.3.11, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של אלימות ואיומים כלפי בת זוגו לאורך 5 חודשים ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.
- ד. בתיק רע"פ 1826/11 **סולומון נ' מדינת ישראל**, מיום 8.3.11, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, והוא נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל.
- ה. בתיק ע"פ (מח' מרכז-לוד) 249/12 **נועם נ' מדינת ישראל**, מיום 9.12.12, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בתקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים והיזק לרכוש במזיד, ועל אף עברו הנקי הוא נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.
- ו. עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 42679-02-13 **סנדלר נ' מדינת ישראל**, מיום 12.4.13, התקבל ערעור של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג ובעבירה של כליאת שווא. בית המשפט המחוזי הפחית את העונש לחודשיים של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- ז. בתיק עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 25020-02-13 **לוי נ' מדינת ישראל**, מיום 5.5.13, נדחה ערעורו של נאשם על חומרת העונש אשר הורשע בעבירה של תקיפה חבלנית בנסיבות מחמירות ונגזר עליו בבית משפט השלום עונש של חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.
- ח. ת"פ (רח') 5132-08-13 **מדינת ישראל נ' נצר**, מיום 12.3.14, הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, איומים, התחזות לאחר ושיבוש הליכי משפט, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
- ט. ת"פ (פ"ת) 38322-10-13 **מדחנת ישראל נ' רוסיה**, מיום 5.5.14, הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והוא נידון ל-4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
- י. ת"פ (ר"ל) 36338-07-10 **מדינת ישראל נ' ברדוגו**, מיום 7.12.11, נקבע שהנאשם ביצע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים ונגזר עליו צו שירות לתועלת הציבור. בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם לאור הליך טיפולי ממושך ומוצלח.
- יא. ת"פ (רמ') 8114-05-09 **מדינת ישראל נ' שולינגר**, מיום 24.12.12, הנאשם הורשע בעבירה של

תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ונגזר עליו צו שירות לתועלת הציבור, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת עקב נסיבותיו החריגות של הנאשם המוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי.

יב. ת"פ 30699-10-10 **מדינת ישראל נ' חן**, מיום 18.1.12, הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג, איומים והפרת הוראה חוקית, ונגזר עליו מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות ופיצוי למתלוננת.

יג. ת"פ (ק"ג) 52477-05-10 **מדינת ישראל נ' צרטקוב**, מיום 22.9.14, נקבע שהנאשם ביצע עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכליאת שווא, ונגזר עליו צו שירות לתועלת הציבור וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט נמנע מהרשעתו של הנאשם לאור עברו הנקי והטיפול המוצלח שעבר במרכז למניעת אלימות במשפחה.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין) - בראש ובראשונה אבקש להפנות לאמור בתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם, עליהם עמדתי בהרחבה בפרק קודם. כזכור, שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות עתידית אצל הנאשם כלפי המתלוננת אשר מתחדדת על רקע סירובו להשתלב בהליך טיפולי.

לא זו אף זאת, חרף הודאתו לפניי בביצוע העבירה, הנאשם לא גילה שום אמפתיה כלפי המתלוננת ולא נטל אחריות אמיתית למעשיו.

מנגד, המתלוננת הביעה עמדה סלחנית כלפי הנאשם ותיארה אותו כאב מסור לילדיו וכמי שדואג לפרנסת משפחתו.

כמו כן, זוהי הרשעתו הראשונה בדין של הנאשם, ומאז ביצוע העבירה לפני כשנה וחצי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים - מה שעשוי ללמד במידה מסוימת על האפקט ההרתעתי שיש להליך הפלילי על הנאשם.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך את הצורך בהעדת המתלוננת.

נסיבותיו של מקרה זה אינן מגלות שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש. לפיכך, בהתחשב בעיקרון ההלימה ובאיזון הראוי בין מכלול השיקולים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות, כאמור בחוות הדעת אשר הוגשה לתיק.

הנאשם יתייצב ביום 3.3.2016 שעה 08:00 במשרדה של הממונה על עבודות השירות בטבריה לשם תחילת ריצוי העונש.

הנאשם מזהר בשפה הערבית, כי עבודות השירות כוללים תנאי העסקה קפדניים ולכן חריגה מהם עשויה להביא להפסקת העבודות וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג ובריח.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירה של אלימות פיזית כלפי בת זוג, ויורשע בגינה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת

תקוה